

tudi Blaine, mož že doslej v visoki državni službi in nasprotnik Harrisona.

Za poduk in kratek čas.

Spomini iz jutrovih dežel.

Piše F. S. Šegula.

(Dalje.)

Ravno tako glasen, ali se zanimiviši je večer. Toda nikomu ni svetovati iti samemu. Najmanj kar se mu zna zgoditi je, da se znebi denarja. V večji trumi pod vodstvom domačina pa ni nič nevarnega. V takem spremstvu sem po naključji naletel v arabsko gledališče in koncert ob enem. Na odru je sedelo v polukrogu osem mož, ob strani dve ženski, vsaki s svojim priprostim glasbenim orodjem. Eden je peval, ali kako! Trajal je n. pr. celih deset minut, da je do konca pribrenčal: »ja-ana-ha-bet! el-hob-be-kan elah-san-mán-ha-mel-tu! Potem je nastopila plesalka sama, in plesala, ali to ni naš — hočetu reči, evropski, — neumni ples, marveč le gibanje glave po taktu ali počasno sprehanje po odru.

Peljal me je vodnik tudi v takozvane »brloge igralcev«, kjer se igra pri nas prepovedani hazard. Tu se vrsti soba za sobo. Vhod je povsod zagrnjen s težko preprogo, vstop vendar je vsakemu prost. Tu ležijo veliki kupi zlata po mizah. Vse je tiho in mirno, nikdo ne govori, le igrovoditelj, enako našim mestnim natakajem oblečen, naznanja z resnim glasom izvrženo stevalko, ter zgubitek in dobitok. Tu je marsikateri že pustil zadnji svoj cekin, zapustil brlog, zunaj pa je kmalo potem zagromel samokres, — nesrečnež — igralec sprožil si ga je v glavo! Kam strast človeka spravi in posebej še, kako ostudna je igralca strast! Kdor jo je enkrat gledal v brlogih igralcev, temu ostudi se igra za vselej!

Pozno smo se vračali k počitku in k pripravi na jutrajšnje pot v Kihiro.

V. Pot do Kahire. Nilova planjava.

Rano v jutro hitel sem v cerkev sv. Katarine, da opravim sv. mešo in zmolim brevir, ker kakor priprave kažejo, bo danes vroči dan in malo časa, zbranega duha kaj opraviti.

Urno na kolodvor. Vozni list sem in tje v Kairo z brzovlakom II. razreda (36 frankov) je srečno ali z velikim trudom pridobljen. Ob 9. uri oddramo čez Nilovo delto, čez močvirje Mariotis, mimo Ramle, Melha, Kafa Dana.

Sledi mesto Dam-an-Hur z lepo katoliško cerkvo, postaje Teh-el-Barud, Kefr-el-Zajat (vas oljk), krasen most čez Nil (izlivajoči se pri Rosette) mesto Tanta, kjer je imeniten romarski kraj Arabov h grobu Šeh Bedne. Tukaj vstopita dva beduina (kmeta), stara kakih 50 let, v židanih kaftanih in s kratko sivo brado. Bila sta jako uljudna moža. Tudi jaz sem zbral vse moje znanje arabskih besed in pripovedovala sta mi mnogo nerazumljivega. Dobro smo se zabavali. Konečno me vpraša eden: »arub?« da-li sem arabskega rodu, ker vsa zunanost je kazala na to. »Ma« (ne), mu pokazem, z glavo navzgor kimaje, ... »kazis« (duhoven) ... »nazara« (nazarenski = katoliški). To slišavši obrnila sta se na drugo stran, »Nemze*« je eden še zaničevalno pristavil, niti z menoj niti med seboj nista več govorila, in drugi dan, ko sem ju srečal v Kahiru, po-

* Čudno, da so Nemci po vsem Jutrovem le s tem imenom znani, katerega so jim dali Slovani!

gledala sta me, ali ne obraza spremenila v pozdrav. Meni je težko djalo, da vlada taki srd zoper vse katoliško in najbolj zoper katoliške duhovne, kot drvišem najbolj nevarne. Kedaj še le bo vladal tu »Nazara!«

Ni me več zanimal krasen most čez oni Nil, ki se izliva v morje pri mestu Damiette, niti mesto Ben-ha. Tiho sem se peljal ob eni uri popoldan skozi ulice našega cilja, mesta Mazr-el-Kahira (zmagovita). Vozili smo se štiri ure, 15 mil, od 31—30° severne širine.

(Dalje prih.)

Smešnica. Berač: »Prosim Vas milostni gospod, podelite kaj ubogemu siromaku!«

Gospod: »Ali se ne sramujete tako pozno zvečer beračiti?«

Berač: »Ne zamerite, gospod, jaz beračim tudi zjutraj.«

Razne stvari.

(Svitli cesar) je daroval 10.000 gl. za rodbine katerih očetje so nesrečno končali svoje življenje v srebrnih rudnikih v Příbramu.

(Imenovanje.) Nj. veličanstvo, svitli cesar je imenoval g. Friderika Marek, c. kr. okr. glavarja v Mariboru, za ravnatelja računov pri c. kr. namestnji v Gradci. Za njim gre hvala, da je vseskozi c. kr. uradnik in vsled tega pravičen nasproti vsem, ki imajo kedaj z njim opravka. Njemu ohrani tudi slov. ljudstvo hvaležen spomin.

(Mil. knezoško!) odsli so dnes v Šaleško dolino delit v tamošnjih župnijah zakrament sv. birne.

(Sv. birna.) V dekaniji »Dravsko polje« prejelo je v preteklem tednu 2085 otrok zakrament sv. birne in sicer v Framu 274, v Hočah 582, v Slivnici 421, v Cirkovicah 242, na Gori 117, v Št. Lovrenci 158 in v Št. Janži 291 otrok; na binkoštno nedeljo pa v stolni cerkvi v Mariboru 488, 256 dečkov in 132 deklet.

(Izkušnje.) Na c. kr. gimnaziji v Mariboru so se začeli dnes pismeni zrelostni izpiti, ustmeni pa bodo dne 3. in 4. julija.

(Pravila) za katoi. politično društvo »Edinost« v Vojniku je c. kr. namestnja v Gradci potrdila in v nedolgem času se osnuje društvo. Kedaj pa bode prvo zborovanje, oznanimo v pravem času in želimo samo, naj se dotlej dobro slov. ljudstvo, ki je v tej župniji, pripravi za tisto, kajti nemškutarji so neki že vsi »na vahti«.

(Nameščenje.) Včeraj je bila v stolni cerkvi v Mariboru slovesna inštalacija vlč. gosp. Jarneja Voha, župnika v Šmartnu v Rožni dolini, na nadžupnijo v Konjicah. Mnogozasluznemu gospodu želimo: na mnogaja leta!

(Železnica.) Od Velenja naprej do Spodnjega Dravberga delajo se priprave za novo železnico, dobro pa bi bilo, ko bi se izpeljala železnica tudi proti jugu iz Braslovč do Kamnika na Kranjskem.

(Ospice.) Po Gorenji Št. Kunigoti prikazale so pri otrokih ospice in ob enem tudi »oslov kašelj«. Tamošnje ljudsko solo so vsled teh boleznij zaprli.

(Fantoni †) Zadnji den maja umrl je v Jamah pri Konjicah po slovenskem svetu dobro znan slikar g. Tom. Fantoni. Dne 2. t. m. so ga pokopali pri Sv. Ani nad Konjicami. Njegova dobra dela po naših cerkvah občudovali bodo še prihodnji rodovi. Naj počiva v miru!

(Dijaska kuhinja.) Za dijasko kuhinjo v Mariboru je daroval vč. g. dr. Leopold Gregorčec, župnik v Novi cerkvi in drž. poslanec 5 fl. in č. g. Anton Mojžišek, kaplan na Sladki gori 3 fl.